

İRAN'A BAKIŞ

Soru: İran İslam Devrimi'ne karşı tutumunuzda son zamanlarda kimi değişiklikler olduğu iddia ediliyor. Hatta ünlü Rabita teşkilatının sizinle iyi ilişkiler kurmaya çalıştığı ve bu açıdan münasip bir zemin bulunduğu yolunda yorumlar var. Ne dersiniz?

Hocaoğlu: İran İnkılabı hakkındaki tavrımız, kimliğimizi bildiren tebliğin onuncu maddesinde beyan edilmiştir. Nettir ve kesindir. Orada „İnkılab İslamîdir, mezhebî değildir“ derken, yapılan inkılab devlet idaresinde olmuştur. Yani tağutî bir sistem yıkılmış, İslamî bir sistem getirilmiştir. Getirilen bu sistem, „Mezhebî değildir“ demenin manası da „Mezhebi ortadan kaldırmıştır veya değiştirmiştir...“ manasında değildir. Yani mezhepde yapılan bir inkılab, bir değişme değildir. Şah devrinde mezhep ne ise, inkılabdan önce ne ise, inkılabtan sonra da mezhep aynıdır; Şia mezhebidir. Kurulan devlet, şia mezhebini gözardı etmemiştir. Bu husus anayasalarında da yer almış ve şöyle denmiştir:

„Mezhep Caferî ve İsna Aşeriye'dir ve bu madde ebedidir, değişiklik kabul etmez.“

Bildirimizde „**Karşı çıkma veya teslim olma bahis mevzuu değildir!**“ denmiştir. Bunun manası; İran inkılabına düşman olup karşı çıkmayız, bey'at edip teslim olmayız, olamayız. İslam kardeşliği seviyesinde münasebetlerimizi sürdürürüz... Ehl-i Sünnet'ten olup da düşman olanlara karşı tavrımız sert olduğu gibi, „Bey'at ettik, teslim olduk...“ diyenlere karşı da tavrımız ayındır, tasvib etmiyoruz...

İşte İran ve İran inkılabı hakkındaki tesbit ve tavrımız budur. Dün bu idi, bugün de budur, yarın da bundan başkası değildir ve olamaz. Çünkü bu, Ehl-i Sünnet olarak mezhebî inancımızın bir gereğidir. Benim İmam Eş'ari'm, benim İmam Maturidi'm gibi Ehl-i Sünnet âlimleri ve müctehidleri Şia'ya böyle bakmışlar, hatalarına rağmen, İslam çerçevesi içinde mütalaa etmişler; tekfir etme yoluna gitmemişlerdir.

Her Ehl-i Sünnet mensubu bundan farklı düşünemez. Düşünürse o Ehl-i Sünnet'in dışına çıkmıştır. Ve bu arada şunu belirtmek isterim ki, aradaki mezhep farkları, herkes kendi mezhebine bağlı kalmak kaydıyla, işbirliği, güç birliği yapmaya mani değildir.

Bütün bunlar nazar-ı itibara alınırsa, kimse: „Cemaleddin Hoca İran İnkılabı hakkında geriye veya ileri gitti...“ diyemez. „İleri gitti“ diyenler, Ehl-i Sünnet noktasında geri kalanlardır. Geriledi diyenler de Ehl-i Sünnet noktasında ileri gidenlerdir. Yani İran İnkılabı hakkında bizi tenkid edenler; ifrat ve tefritte kalanlardır. Yoksa, Ehl-i Sünnet noktasında kalanlarla bizim bir kavgamız yoktur ve olamaz da.

Rabita ile bir meselemiz de yoktur. Ne onların böyle bir taleplerinden habersizdir, ne de bizim böyle bir talebimiz olabilir.

Bu vesile ile ve yayınınız vasıtası ile İran mesullerine şunu duyurmak isterim:

„Avrupa'da ve Türkiye'de bir grup türedi. Bunlar, bir taraftan İran'a bey'at ettik teranelerini çalarken, diğer taraftan da Ehl-i Sünnet kaynakları ve müctehidleri aleyhinde bir kampanya açmışlardır. Sayıları çok az olan ve ilimden behresi bulunmayan bu grubun sermayesi de yalan ve iftiradır. Ve bu halleriyle cemaatlerin nefretini kazanmışlardır. Bu sebeple Ehl-i Sünnet cemaatleri bunları adeta tecrid etmiştir. Buna rağmen ortalığı karıştırmaktan geri durmamaktadırlar ve her buldukları yerde huzursuzluk çıkarmaktadırlar.

Bunların bu tip davranışları, ulema çevresini ve Ehl-i Sünnet müslümanlarını tedirgin etmekte, iki kesim arasında inkılabla meydana gelen yumuşak, sıcak ve dostane hava; yavaş yavaş soğumaya, sertleşmeye doğru gitmektedir ve bu gidişin nerede duracağı pek belli olmamaktadır.

Müslümanların aklına ister istemez şöyle bir soru gelmektedir: Bunlar nereden kaynaklanıyor? Bunların arkasında kim var?

Cevap olarak iki şeyden biri: Ya İran'dır, ya da iki

kesimi birbirine düşürmek isteyen İslam düşmanlarıdır. İran'dır, İran mesulleridir diyebilmemiz için elimizde ve önümüzde çelişkili rivayetler ve davranışlar vardır.

Avrupa'ya gelen mesullerden aldığımız cevaplar, „Hayır“ şeklindedir. „Biz kimseden bey'at istemiyoruz ve kimsenin işlerine karışmayız. Kim İmam Humeyni'ye bey'at alıyor derse yalan söylemiştir!..“ istikametindeki beyanlarının dışında ayrıca bize diyorlar ki: „Sizin İran hakkındaki tesbitiniz en isabetli bir tesbittir.“ İşte bir taraftan böyle sözler!.. Diğer taraftan ise, o kabil davranışlara kucak açılıyor, iltifatlar ediliyor! Mesela: Avrupa'da iken bey'at meselesini ortaya atan, sonra da İran'a giden ve orada bey'at ettiğini bizzat açık açık söyleyen ve ayrıca bey'at edilmesi lazımdır diye de toplantıya yazılı teklif getiren ve bu teklifleri getiren ve bu teklifleri resmen basılıp toplantıya katılanlara dağıtılan ve her tarafa gönderilen (...) kimileri var ki, İran mesulleri tarafından iltifatlar görüyor.

İşte işin bir tarafı da bu!..

Bir başka çelişkili mevzu, Ayetullah Humeyni'ye verilen ünvanlar: „Naib-i imam (çünkü asıl İmam Mehdi-yi Muntazar ki, 12. İmam olup 1117 sene önce mağaraya girip geri dönmeyen ve Şia akidesine göre gelmesi beklenen zattır...), sonra İmam-ı Ümmet (ümmetin imamı), daha sonra Rehber-i Ümmet (ümmetin rehberi) ve son olarak bir arkadaşımızın yaptığı bir röportajda ise, „İmam Humeyni ümmetin imamı olmak üzere bizim adayımızdır. Başkaları da adaylarını göstetsinler!..“ denmekte.

Şimdi düşünelim ve birbirimize soralım: Bunlardan hangisi doğru?

Seneler önce ben, İran basın-yayın mensuplarıyla yaptığım bir mülakatta, İran mesullerine bilhassa şu iki hususu iletmıştim: „Münasebetlerimizin devam edebilmesi için sizden iki şey istiyorum: Bunlardan biri, bizim mezhebî akidemizi rencide edecek sözlerinizi işitmek, yazılarnızı okumak istemeyiz. Mesela: Sahabeye ve halifelere dil uzatmanız, size bir fayda getiremeyeceği gibi, bizi de en azından üzer ve bağların kopmasına sebebiyet verir. İkincisi: Mezhebini, mezhebimiz arasında yayma politikasını takip etmeyeceksiniz! Bu da size bir fayda getirmeyeceği gibi, cemaatlerimizi cemaatlerinizden soğutur ve iki kesimi birbirine düşürür.“

İşte, şimdi aynı endişe ve aynı tehlike ile karşı karşıyayız. Yukarıda da söylediğimiz gibi, neşriyatınız vasıtasıyla İran mesullerinden şunu tekrar istiyorum: Ya ortaya çıkıp mertçe „Biz bey'at istiyoruz; İmam Humeyni İslam âleminin halifesidir, herkes ona bey'at etmeye mecburdur; etmeyenleri asi ve bağı sayıyor ve onlarla savaşmayı göze alıyoruz!..“ Ya böyle desinler ya da „bey'at, bey'at“ deyip kraldan çok kralcı kesilenlere yüz vermesinler; böylelerini red veya inkâr etsinler ve bu hususu resmî bültenlerinde efkâr-i umumiyyeye duyursunlar!.. Yoksa, ister istemez insanın aklına, „Bunlar takiyye mi yapıyorlar?“ sorusu gelmektedir.

**Cemaleddin Hocaoğlu (Kaplan) -Rh.a.-
Emîr'ül-Mü'minîn ve Halîfet'ül-Müslimîn**

Hilâfet Devleti

Neusser Str. 418, 50733 Köln, Almanya

Tlf.: +49/(0)221/976553-0 Faks: +49/(0)221/976553-6

İnternet adresimiz:

<http://www.hilafet.org> ve <http://www.hilafet.de>

Faksla Bildiri Çağırma Servisi: +49/(0)30/20177000-6